

so mi od konca do kraja vse svoje znamenitosti in dragocenosti.

Praktični redovniki imajo lastno tovarnico za izdeljevanje voščenih sveč, dobro apoteko in še boljše biblioteko z velikanskimi omarami, po katerih je obilo naloženega duševnega blaga. Tu je poseben predal za rokopise, za predgarje, za pisatelje domačega samostana; tu so obširne shrambe za sv. pismo in jegove tolmače; za cerkvene očete, za cerkveno in posvetno zgodovino, za slovstvo bogoslovsko, za zборе cerkvene, za cerkveno pravo in državljansko, za življenje svetnikov, za mističsko in sholatiško teologijo, za modroslovje, za zgovernost itd. Vseh rokopisov ali manuskriptov je 1132 in sicer v slovanskem jeziku pisanih 326. V tej knjižnici se nahajajo rokopisi slovskih Dubrovniških pisateljev, o katerih bode pozneje govor. Večjih tiskanih del se šteje 967, izmed njih 650 slovanskih; manjših pa 937, od teh 743 domačih. Sedanji postrežljivi knjižničar č. o. Candida Mariotti izdal je nedavno, ter mi podaril delce: „Amore della republica di Ragusa alla religione ed alla Patria. Ragusa 1878.“ S tem sestavkom je pisatelj na pravi zvon udaril. Pa res! motil se ni nikdar tako, kakor bi se zmotil, ki misli, da katoliška vera ali cerkva ni poklicana ali da v sebi nima moči, narod probuditi in ga pripeljati na vrhunec omike in olike. Novošegni liberalci sicer golčijo, da vera krščanska nasprotnje blagru človeškega roda. Pa tako more in sme misliti le oni, ki je sovražnik prave sreče. Tu je Montesquieu drugačen mož; da si neprijatelj cerkvi, priznava vendar odkritosrčno v svojem toli hvalisanem delu „De l'esprit des loix“: „Čudna reč! vera krščanska, ki ima, kakor se dozdeva za predmet le srečo našega družega življenja, vzročuje vendar našo srečo že v tem življenju.“

(Dalje prih.)

Smešnica 38. Nemčur na glasu prižene iz Slov. Gradca svojega ciljaka ali žrebca na licenciranje v Žavec. V svojej nadutosti zaničnje slovensko govorico in kroli nalašč robato nemščino vprašajoč, kde bi bil hlev za njegovega konja? Toda Žavčani mu vračajo, kakor jim je posojeval, nobeden ga neče razumeti, kaj bi rad. Tako goni sedaj nemčur svojega ciljaka po trgu simotamo in vlačijo za seboj, da se mu je vse smejala. Naposled se usmilijo — ciljaka in ga vzamejo pod streho.

Razne stvari.

(Strašna nesreča.) V Stonjih pod Ptujem je gospodar šel v nedeljo gob iskat. Ker ni poznal škodljivih od dobrih, natrga strupenih. Zvečer jih povzije on in jegovi na juhi skubane. Vsi so zastrupljeni. Umrli je mož, žena in otroci 1½, 6, 8 in 12 letui. Dekla še živi pa strašno trpi.

(Zavraški brod spodnji) je od g. Ulma kupil g. Mikl. Ko Drava narašča prosi ljudi, da mu

pomagajo brod iz vode vlačiti. Pri tej priliki utone nek priden Gajevski fant in premine v valovih. Drava dela strahovito škodo.

(Od sv. Lovrenca v Slov. goricah) se nam piše, da so ondi 10. sept. slovesno pokapali sestro in gospodinjko župnika Meška, blago Gero; 11 duhovnikov je spremljalo h grobu. Naj počiva v miru.

(Iz Trsta) nam poroča g. Luka Držečnik, da je sam videl, kako so svitli cesar golglavi v odprtej kočiji in vkljub dežju peljali se v razstavo pozdravljeni od gromovitih „živijo“-klicev.

(Velikansko slovesnost) priredijo Slovenci v nedeljo 24. in še 25. sept. v Trstu pod vodstvom delavskega podpornega društva, ki stoji pod pokroviteljstvom cesarjeviča Rudolfa. V nedeljo se krasna zastava blagoslovi v cerkvi sv. Ivana; potem je banket (2 fl.), petje, velika beseda v Dreherjevem salonu, srečkanje za darove, ples, v ponedeljek izlet na morje in razstavo.

(Inženir plem. Heider) je v Trstu popravljaj vsled burje poškodovano napravo za električno svečavo. Pri tem poslu ga je malo neprevidnega zgrabila električna iskra, ter ga pri priči usmrtila. Mati mu je posestnica na Dobrni in je sin tistega že pokojnega viteza, ki je čez Savo potegnil znani zidan most.

(Pogorel) je posestnik Franc Škof v Šetarjevi, škoda je 800 fl.

(Domači naš regiment šte. 47) je prišel v Maribor in ostane v tem mestu.

(Povodenj.) Strašne plobe na Tirolskem in gorenjem Koroškem so Dravo napele, da se je razlila čes svoje obrežje in naredila veliko škodo, v Bruneanu na Tirolskem podrli je voda 15 hiš in kosarno za turnerje, v zgornjem Drauburgu zrušila šteber železniškemu mostu, v Sachsenburgu odnesla 2 mosta in most v Paternijonu; v Mariboru je zlomila 7 šajk z jabelkami naloženih, vsaka je vredna bila 800 fl. Reka Etsch pa je na Tirolskem še huje razsajala, mesta Botzen in Trient deloma poplavlila; škoda znaša veliko milijonov; železnice ne morejo voziti.

(V Gradci) so zaprli več mladih ljudi, dijakov in delavcev, ki so po zgledu ruskih nihilistov tajne zarote snovali pa tudi po končanih zborovanjih grdo živeli. Sad zori, ki so ga brezverniki sejali.

(Štajerska eskomptna banka) stavi v Mariboru velike magazine na izhodnej strani od železnice na 7 orlov velikem zemljišču, katero je kupila od grajščaka v Melji za 18.000 fl.

(Pomiloščena) je Katarika Majhen, da jej ni treba 14 zadnjih mesecev 3letnega zapora v ječi sedeti.

(V Zafostu pri Slov. Bistrici) je v tamošnjih žagah delavec Anton Hrap bil pri kolesu tako hudo ranjen, da je umrl.

(Tolovaj.) Vinko Maršec, ki je Leopolda Čebulja iz Gutsteina ubil in mu vzel 1 fl. 14 kr.,

se je ptujskej sodnji sam ovadil in vse obstal. Huda vest mu ni dala miru.

(Celjski „lisjak“) kaže uže krepplje od freimaurerske matere mu podane. V zadnji številki psuje na slovenske domoljube zlasti na duhovnike ter pravi, da ti nimajo prave ljubezni, ker se ne smejo ženiti. No, tedaj pa Kristus tudi ni imel prave ljubezni do bližnjega?! Pojdi se solit, freimaurerski lisjak! „Cillier Zeitung“ pa pripodablja Slovenca uže prav grdobno psovi. Od Rakushev, Glantschnigov nismo kaj boljšega pričakovati mogli.

Loterijske številke:

V Trstu 16. septembra 1882: 90, 13, 48, 62, 34.
V Linci „ „ 31, 4, 7, 32, 35.

Prihodnje srečkanje: 30. septembra 1882.

Gospodarji!

1—2

Da ne bodo Vaše zimske setve snedljive, priporočam Vam Dupuy-no sol ali štupo, s katero se pred setvijo seme pomeša. En balček za 100 Litrov semena velja 15 kr., za 200 Litrov 30 kr. M. Berdajs v Mariboru.

Več sto dreves

1—2

in sicer: smrek, jelk, borovcev, bukev in hrastov se prodá, v debelosti od 28 do 95 cm., dolge od 17 do 36 m. pripravi za stavbe, in se zamorejo takoj posekati. Borovci so močno smolnati, rudečasti kot mecesen. Oddaljenost od pile, (žage) na močni vodi le pol ure. Do postaje železniške in Drave pa pol ure.

Vinogradsko posestvo

1 uro od Slov. Bistrice na Pohorji se prodá pod dobrimi pogoji z letošnjo trgatvijo vred. Pripravno za doslužene duhovnike ali uradnike. Prejé sta dva c. kr. častnika kot lastnika dalje časa tam živela. Razgled krasen.

Nekaj jabolk in sliv (češpljev)

(pripravih za sušenje na solni) se odda. Več pové L. Vinšek, pošta Ribnica (Reifnigg) n. k. ž.

Mežnarska služba.

2—2

Pri farni cerkvi sv. Urbana blizu Ptujja je mežnarska služba spraznjena, ter se oddaje. Dohodki obstojé v bernji, prostem stanovanji, ter v nekterih cerkvenih doneskih, da se pošteno dá živeti.

Prošniki naj svoje prošnje vložijo pri farnem predstojništvu do 27. septembra 1882.

Divje kostanje

1—5

kupujeta vsake mere trgovca

Matič in Pliker v Celji

v železniški ulici števil 67.

Občinam,

katere potrebujejo vseh uradskih poslov, ter slovensčine in nemščine v govoru in pisavi vajenega tajnika, se priporoča mlad mož, zdaj že več let v službi pri odvetniku. Pisma na opravištvu tega lista. 1—3

Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe: pivovarne, fabrike, rude, vodnake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, aneške cevi iz kovanega železa, cevi iz koplne in gumija,

kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in in razne podobe, vretenice, ventile zaporne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemače železne za razne cevi, spravo za kopališča, izlivavnike, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu

naposled

blago iz lite kovnine in mednine

po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poročtvom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 2—4

Zahvala in priporočba.

Za skazano mi zaupanje, katero uživam od leta 1855, izrekam dostojno zahvalo ter si usojam visokemu plemstvu in čestitemu p. n. občestvu predložiti najuljudnejšo prošnjo, da mi ovo zaupanje še zanaprej ohrani in me tudi v prenovljenih prostorih mojega podjetja z obilnimi naročili počasti. Zagotavljam dobro in točno postrežbo in nizko ceno.

Jožef Leeb

1—3 izdelovatelj obleke za gospode, v Mariboru, na trgu pred gradom.